

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Miroslavy Svobodové na téma „Stresové situace matek dětí s Downovým syndromem a jejich zvládnání“

Téma předložené práce je aktuální a vhodně zvolené, problematika maminek postižených dětí je velmi důležitá a v současné době není v dostatečné míře zpracována, zejména s ohledem na praktickou pomoc psychologického charakteru. Práce má požadovaný rozsah a je odpovídajícím způsobem členěna na část teoretickou a vlastní výzkum.

Teoretický úvod zahrnuje přibližně polovinu textu, je logickým způsobem členěn do 6 kapitol, které na sebe obsahově navazují. Úvodní kapitolu představuje stručná informace o Downově syndromu, jeho etiologii a typických symptomech, navazuje kapitola, která je již věnována hlavnímu tématu práce a to jsou rodiče takto postiženého dítěte, vliv takové zátěže na jejich život, partnerský vztah a způsob jejího zvládnání. Matka je tím z rodičů, kdo přejímá většinu péče o takové dítě, kdo je za ně zodpovědný a s tím souvisí i nutnost vzdát se vlastní kariéry, ekonomických výhod a leckdy i společenských kontaktů. Této problematice je věnována třetí kapitola. Autorka oprávněně upozorňuje na různé stresové situace a riziko jejího přílišného vyčerpání, resp. vzniku syndromu vyhoření. Na pojednání o všech možných zátěžích a rizicích logicky navazuje informace o možnostech pomoci a podpory takové rodiny, resp. matky. Velmi důležitou pomoc představují neformální kontakty a jimi jsou kromě rodinných příslušníků a přátel zejména svépomocné rodičovské skupiny. Autorka sama velmi dobře ví, že zkušenost obtížnějšího rodičovství nemá jen negativní důsledky, ale přispívá i k osobnostnímu rozvoji, ke změně hodnotového systému a změně pohledu na svět. Text celé teoretické části je pěkně a srozumitelně formulován.

Vlastní výzkum byl zaměřen na posouzení názorů matky na výchovu takového dítěte, na průběh zvládnání problému i na možnosti pomoci a podpory žen, které se dostanou do stejné situace, dále na hodnocení významu odměn a trestů pro dítě s Downovým syndromem, tak jak je vidí ono samo. Autorka si stanovila 4 hypotézy, které jsou jasně formulované a je možné na je na základě získaných výsledků potvrdit či vyloučit. Zkoumanou skupinu tvořilo 20 rodin, resp. 20 matek a 20 dětí s DS. Vzhledem ke zvolené metodice, jíž je semistrukturovaný individuální rozhovor, je tato skupina dostatečně velká. Získané výsledky autorka prezentuje v přehledných grafech a citacích výroků maminek i dětí. K jejich hodnocení bylo použito kvalitativní narativní analýzy, kterou autorka zvládla odpovídajícím způsobem. Text je doplněn dvěma kasistikami otců, kteří sami pečují o takto postižené dítě. Diskuze a závěr jsou sice dost stručné, ale zahrnují podstatné informace.

Práce dále obsahuje seznam použité literatury a shrnutí v anglickém jazyce.

Předložená bakalářská práce splňuje všechny požadavky, které jsou na tyto práce kladené a proto ji doporučuji k obhajobě.

Otázka k obhajobě: Kdy je nejvhodnější nabídnout takové matce potřebné informace a základní psychologickou pomoc?

V Praze dne 24.4.2008

Prof. PhDr. M. Vágnerová, CSc.

Navrhovaná klasifikace: výborně